

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

VIDEO

krátky experimentální film s promo kampaní

Michaela Sidorová

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Multimédia

Bakalářská práce
VIDEO
krátky experimentální film s promo kampaní

Michaela Sidorová

Vedoucí práce: MgA. Jan Morávek

Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....

podpis autora

OBSAH

. 1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	2
. 2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	4
. 3	CÍL PRÁCE	7
. 4	PROCES PŘÍPRAVY	9
	4.2 VODA	
	4.2 KOSTI	
	4.3 STROJ	
	4.4 ZUBY	
. 5	PROCES TVORBY	13
. 6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	15
. 7	POPIS DÍLA	17
. 8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	19
. 9	SILNÉ STRÁNKY	20
. 10	SLABÉ STRÁNKY	21
. 11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	22
	A) Knižní a periodická literatura	
	B) Internetové zdroje	
. 12	RESUMÉ	23
. 13	SEZNAM PŘÍLOH	24

"Krásne, ako stretnutie dáždika a šijacieho stroja na pitevnom stole"

Comte de Lautréamont

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Odkedy som sa dostala na vysokú školu, nemala som veľmi jasno v tom, čo ma baví tvoriť najviac. Experimentovala som a skúšala vždy nové veci, ktoré boli pre mňa jedinečné, pretože som prišla z gymnázia. Nikdy predtým som sa v škole neučila robiť v programoch, ako je napríklad Adobe Premiere, Illustrator, Indesign, alebo Photoshop. Venovala som sa tomu vždy len vo svojom voľnom čase.

Ateliér multimédii bol pre mňa zaujímavý v tom, že nebol špecializovaný na konkrétny druh umenia. Náš pán vedúci ateliéru, MgA. Ján Morávek, nám dával dostatočnú voľnosť vo výbere a práve preto bola moja prvá klauzúrna postupová skúška o prepojení videa, fotografie a typografie zároveň. Neskôr som sa začala zameriavať viac na fotografiu, ale postupom času ma najviac začalo baviť pracovať s videom, pri ktorom som ostala doteraz. Snažila som sa v tom čo najviac zdokonaľovať, ale v škole sme filmovú tvorbu mali iba v prvom ročníku. Zbierala som preto rôzne inšpirácie z internetu, filmov, výstav, hudby a ľudí, ktorí ma v dané obdobie obklopovali.

Nikdy predtým som sa nezaujímalala a nerozumela konceptuálnemu umeniu, no časom som si k tomu našla svoju cestu a to sa odzrkadľuje aj na mojej bakalárskej práci. Vždy je ale pre mňa dôležitejšia vizuálna stránka videa, ako samotný koncept. Všetky práce sa snažím robiť čo najdokonalejšie, čo sa týka kamery a celkového spracovania v rámci možností a celkovej postprodukcie. Postupom času som začala vo svojich prácach vidieť osobný progres a tak trochu

aj kus seba. Uvedomila som si, že sa čím ďalej tým viac uberám určitým štýlom, ktorý mi vyhovuje najviac. Niekedy mám totiž pocit, že som tým z istého hľadiska obmedzovaná, pretože sa neviem uspokojiť len tak s malou nedokonalosťou, ktorá sa v mojej práci vyskytne. Podľa môjho názoru vkladám do svojich videí istú časť svojho fotografického zmýšľania. Tak, ako sa fotograf snaží vystihnúť ten pravý okamih, kedy má stlačiť spúšť, tak sa ja snažím vystihnúť situáciu v najlepšom moment statickými zábermi a čo najpomalšími jazdami, s čo najlepšou kompozíciou k dosiahnutiu vizuálu, ktorý ma najviac uspokojuje. Chcem, aby bol výsledok podľa možností čistý, minimalistický a ničím nerušený. Niekedy to pôsobí ako hýbajúce sa fotografie a to bolo hlavným dôvodom k voľbe oponenta mojej bakalárskej práce, BcA. Vojtu Aubrechta, vedúceho ateliéru Užitej fotografie.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Vrchol svojho bakalárskeho štúdia som sa rozhodla zakončiť videom, ktoré pochádza doslova zo mňa a charakterizuje jednu z mojich osobných stránok a to sú vlastné fóbie.

V mojom prípade ide o fóbie, ktoré som na sebe začala pozorovať až v období príchodu na vysokú školu. Tým, ako som sa odsťahovala z domova a začala sa starať sama o seba, tým viac sa ukazovala moja povaha ako taká a začala som si uvedomovať nedostatky a spôsoby vlastných reakcií na rôzne situácie. Viac som vnímala zmeny v chovaní, ktoré boli rozvážnejšie a dospeljšie, niekedy až prekvapujúce, či v dobrom, či v zlom. Bol to pre mňa veľký krok, odsťahovať sa vyše 700 kilometrov od domova a snažiť sa prispôbovať inému prostrediu ako tomu, na ktoré som bola doposiaľ zvyknutá. Tak, ako som už vyššie spomínala, príchod na umeleckú školu bol pre mňa novinkou, bola som naplnená novou, nepoznanou energiou a rýchlo som si začala zvykať na režim a začleňovať sa do kolektívu.

„Predstieraj, že si niečim, čím niesi, do tej doby, než sa tým skutočne staneš“.

Každodenné trávenie času s ľudmi, zaujímajúcimi sa o rovnaké alebo podobné záležitosti, mi pripadalo pútavé a inšpiratívne. Každý deň sa dialo niečo iné, nové, jedinečné a málokedy to spadalo do stereotypu.

S mojimi blízkými priateľmi sme sa spoznávali čoraz viac bližšie a nebála som sa im vnútorne otvoriť. Pozorovali sme na sebe individuálne znaky, ktoré boli charakteristické pre každú osobu zvlášť. V mojom prípade šlo o najsilnejší aspekt v nezmyselných strachoch, respektíve fóbiach, ktoré som na sebe vnímala, ale nikdy som si ich nepripustila, nieto ešte o nich hovorila. Väčšinou začínajú počiatky fóbií v detstve. V mojom prípade šlo o maximálne uvedomovanie si ich až v dospelosti s prílišným premýšľaním nad situáciami, kde by som sa s nimi mohla stretnúť. Začalo to tým, že môj spolubývajúci mal v obľube praskať si kosti. Nikdy som ten zvuk nevnímala nejako intenzívne, dokonca v minulosti som to skúšala na vlastnom tele, ale tým ako som bola s týmto zvukom v kontakte často uvedomila som si, že mi to prekáža natoľko, že to už nemôžem ďalej zniesť a bola som na to priam alergická. Väčšinou sa zo mňa ľudia smiali, že som musela odchádzať z miestností, kde si niekto praskal kosti, aj keď to boli len prsty na rukách. Proti srsti som sa na to sústredila o to viac, keď mi to ostatní vždy pripomínali a mala som z toho zlé pocity už iba pri pomyslení na to, že ten zvuk budem počuť znovu. Časom sa tieto nezmyselné veci začali zbierať a bolo ich vždy viac a viac. Nikdy predtým som sa tým hlbšie nezaoberala, lebo som si v minulosti nepripustila, žeby to mohla byť nejaká fóbia, alebo psychická porucha. Tým že mi to bolo vždy hovorené, som nemala na výber si to nevšímať

a nepríjemný pocit sa mi tým len viac prehľboval. Zaujímal som sa teda o vlastnú minulosť a snažila sa vnímať svoje vnútorné emócie pri určitých stavoch. Zistila som, že väčšina mojich strachových situácií pochádza z nejasných udalostí, ktoré ma veľkou časťou ovplyvňujú.

“Strach je kondóm života. Neumožní ti vychutnať si veci naplno“.

Alejandro Gonzalez Iñárritu

citát Alejandra Gonaleza Iñárritu, preložený z web stránky: <http://www.azquotes.com/author/52231->

3 CÍL PRÁCE

Cieľom mojej práce bolo zozbierať tie najviac neopodstatnené strachy z konkrétnych nebezpečenstiev, ktoré sú pre iných nepochopiteľné. Nechcela som sa zameriavať na fóbie, ktoré sú prejavované u väčšiny ľudí ako napríklad arachnofóbia, teda strach z pavúkov, alebo klaustrofóbia, strach z uzavretých priestorov. Usilovala som sa zamerať viac, na rovnako nepríjemné, ale viac úzkostné stavy vplývajúce konkrétne na moju osobu. Tento strach bol prítomný nielen pri vystavení sa v takejto situácii, ale aj v pomyslení alebo očakávaní na takúto situáciu.

Vskutku, že som sa rozhodla spracovať tieto problémy formou videa, nastal veľký otáznik nad tým, ako tieto fóbie prevediem do vizuálnej stránky tak, aby to dávalo pravý zmysel, ktorý prežívam. Je ťažké znázorniť akúsi vnútornú emóciu a určitý strach do obrazu. Ide totiž o niečo veľmi ireálne a pre druhého človeka celkom nepochopiteľné. Rozhodla som sa preto dať mojej práci vizuál ktorý pochádza zo mňa a o ktorom som už vyššie písala, ale zároveň vdýchnuť iný, nepoznaný rozmer. Hľadala som inšpiráciu v obľúbených filmoch a videách, na instagrame a veľký príklad som si teda brala z fotografií.

Vedela som, že na natočenie tohto projektu sa budem musieť akýmsi spôsobom prekonávať, aby som dosiahla požadovanú hĺbku strachu, ktorú som chcela u diváka vyvolať. Predstava bola o abstraktnom zobrazení pocitov z určitých vecí, ktoré nemá len tak každý. Rozdelila som to do štyroch fáz a to sú moje najsilnejšie aspekty strachu. Strach z vody, strach z praskania kostí, strach zo

strojov a strach z ľudských zubov a s tým spojené nepríjemné pocity. Tieto štyri veci som sa usilovala stvárniť vždy iným spôsobom a špecifickým zvukom. Nechcela som konkrétne poukazovať na daný strach, pojala som to skôr abstraktnejšie.

Veľkú rolu hrá samozrejme aj zvuk, ktorý som spracovávala vo viacerých verziách. Buď som ho nahrávala na rekordér a neskôr postprodukčne upravovala, alebo som zvuk tvorila v programe na tvorbu hudby, kde som nahadzovala rôzne ľubovoľné tóny. Každá zvuková stopa priamo naväzuje na obraz, kde každý tón čo najdokonalejšie funguje. Táto hudba, ktorá sprevádza celý film je väčšinu času temná a tvorí ambientné pozadie scén. Obvykle sa zosilí výraznejším rytmusom a hlukom, keď sa scéna mení na zásadnejšiu a dochádza k vystupňovaniu udalostí, zvratu, alebo sa odohráva napínavý okamih.

Obraz sa každú fázu mení. Film sa preto skladá zo štyroch odlišných scén, točených inými objektívmi, s inou atmosférou. Na sekciu vody som použila široké, statické zábery prelínané s detailami a preostrovačkami. Svetlo sa mení od začiatočných svetlých záberov po koncové tmavé. Sekcia kostí je točená najviac širokými zábermi v industriálnom chladnom prostredí, kde som na zvýšenie efektu použila dymové clony a umelé osvetlenie. Sekcia zubov naväzuje na sekciu kostí prechodom do detailov a makrozáberov pri prirodzenom svetle. Posledná sekcia strojov je točená v uzavretej miestnosti, kde hrajú veľkú rolu vstavané svetlá a makro zábery prelínane so širokými. Každú z týchto scén budem detailnejšie rozoberať v kapitole proces prípravy.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Proces přípravy je nevyhnutnou součástí celé tvorby. Při tomto filme som ale nepostupovala klasickým postupom ako je storyboard a technický scénar. Väčšinou som tento film natáčala na miestach, kde by mi detailný scénar bol zbytočný a musela som jednať v teréne.

4.1 VODA

Na sekciu vody som mala scénar spolovice napísaný. Prvý deň som si miesto natáčania išla obhliadnúť, pofotiť, čo som následne konzultovala so svojím vedúcim ateliéru. Po tejto konzultácii som si pripravila približný storyboard a napísala si, čo by mali jednotlivé scény obsahovať. V teréne sa neskôr objavili nejasnosti, s ktorými som musela pracovať priamo na mieste a to napríklad vstup do ľadovej vody v neopréne, alebo kamerové jazdy po lese na skútri. Nevedela som či z toho vôbec bude niečo použiteľné, pretože som na to mala jedného, maximálne dvoch pomocníkov, alebo som si musela vystačiť sama. Natáčanie trvalo dva dni s odstupom od seba asi jeden mesiac kvôli nepriaznivému počasiu. Čo sa týka svetla, pracovala som s denným svetlom a to tak, že som si podľa hodín merala vonkajšie osvetlenie a západ slnka a potom sa podľa toho riadila. Na tieto scény som použila jednu modelku oblečenú v čierných šatách, pričom vonku boli takmer mínusové teploty, takže to bolo obtiažne aj na udržanie kľudu počas natáčacieho procesu.

4.2 KOSTI

Na sekciu kosti som si pripravila takisto polovičný scénar a malý tím ľudí na pomoc. Po konzultácii s mojím asistentom vedúceho, Lukášom Kellnerom, sme objednali školské divadlo, pripravila som kostým pre modela a nakúpila dymovnice, s ktorými som mala v pláne pracovať. Keďže som nevedela ako budú dané dymovnice v divadelnom priestore fungovať, bolo pre mňa ťažké navrhnuť storyboard a scénar pre túto časť. Obvolala som pár známych, ktorí mi približne povedali ako by sa mala dymovnica pri našich podmienkach chovať a mala som na to len jediný pokus. Poprosila som teda o vypnutie školských senzorov na snímanie dymu a musela som teda rátať aj s najhoršími možnosťami a byť v strehu. Dymovnica bola vo finále silnejšia ako som čakala a nastal problém s tesnením divadelných dverí, takže otvorením vonkajšieho vstupu, s cieľom vyvetrať, sa dym rozprúdil natoľko, že sa všetkými škárami dostal do pomerne veľkej časti školy a začal nechcený alarm. Po následnom vyvetraní priestorov sa nám podarilo dym dostať preč, ale zábery som už opakovať bohužiaľ nemohla. Musela som pracovať s tým, čo som doposiaľ natočiť stihla. Svetlo som použila umelé a snažila som sa predvídať situáciu, kedy mala byť miestnosť zamorená dymom.

4.3 STROJ

Na sekciu strojov som po konzultácii s vedúcim katedry strojov a iných zariadení, Zdeňkom Juzom, dostala povolenie na natáčanie v jednej z miestností ich školských laboratórii. Vybrala som si miestnosť s jedným vizuálne vyhovujúcim strojom, kde som mala len

hodinový čas na natáčanie. Musela som preto improvizovať a natočiť dostatočné množstvo záberov, aby som mala naozaj všetko čo potrebujem. Zvolila som interné osvetlenie, kde som pomocou vypínačov robila svetelné zmeny. Nahrávala som takisto zvuk daného stroja od zapnutia, po vypnutie, aby som ho neskôr použila ako hudobný doprovod vo videu.

4.4 ZUBY

Sekcia zubov zaberá najväčšie množstvo natáčacích prostredí, v ktorých som tvorila. Počas svojho bakalárskeho štúdia som mala vážne problémy so zubami a odsedela som si preto hodiny v zubárskom kresle doma v Prešove. Musela som chodiť domov kvôli zápalom okostnice na oboch stranách ústnej dutiny, alebo vyberaniu osmičiek. To vo mne zanechalo obrovskú stopu. Tento rešpekt vo mne je už od mojich trinástich rokov, kedy som si naraz vybila dve predné jednotky. Táto sekcia filmu bola pre mňa veľmi nepríjemná na zhotovenie a musela som sa niekedy doslova prekonávať. Točila som to postupne. Vždy keď nastala situácia kedy som pociťovala nepríjemne pocity na zuboch, zapísala som si ju a po zhodnotení vizuálnej stránky natočila pomocou postavenej scény vizuál. Moje zuby ostali natoľko citlivé, že mi nepríjemné príde napríklad aj obtieranie mokrých dlaní o seba a mnoho ďalších nezmyselných vecí. Ide asi o 12 snímok rôznych udalostí, v rôznom prostredí pri rôznom osvetlení. Tieto scény majú každá približne po sekunde a sú nastrihané

za sebou, aby v tom človek nevidel zbytočnú konkrétnosť práve naopak, zmätok a zvláštny pocit, taký ako pociťujem ja pri daných situáciach.

5 PROCES TVORBY

Jedna z dôležitých častí bola samozrejme postprodukcia, teda strih scén, ktoré sa neustále menili. Skúšala som rôzne varianty prehadzovania záberov, aby to dávalo ten správny šmrnc. Nebola som obmedzená scenárom, keďže takáto abstraktná vec mohla byť znázornená hocijakým spôsobom. Musím sa priznať, že strih mi trval najdlhšie a to do posledného deadlinu odovzdania tejto práce. Je to veľmi dôležitá časť celkového vizuálu a niekedy aj dôležitejšia, ako samotné zábery. Keď je video pekne natočené, ale bohužiaľ zle zostrihané, pokazí sa tým aj celkový dojem práce. Na dobrý strih musí mať človek aj povahu, aj nervy, pretože nie každý vie vystihnúť pravý moment dokonalého záberu. Ide o vnútorný inštinkt a samozrejme cit. Takisto ani ja nie som dokonalá, práve preto mi trvalo najdlhšie uspokojiť sa svojím požiadavkám ako sa len dalo. Strih ma vždy bavil a ako sama hovorím: “aj z nepodarených záberov sa strihom dá vyčarovať dobrý výsledok”.

Zvuk bol pre mňa o niečo ťažší na spracovanie, pretože som so zvukom nikdy predtým hlbšie nepracovala. Maximálne som upravovala rozhovory od šumu, alebo jednoducho zostrihávala pesničky, aby sedeli do strihu videa. Nikdy v minulosti som nezložila skladbu, alebo nevytvorila plynulú zvukovú stopu, dávajúcu melódiu. Učila som sa preto pracovať v programe na skladanie hudby Fruity Loops studio a takisto aj v Adobe Audition CS6. Svoje zvukové stopy som robila podľa zostrihaného videa a tým, ako som ho vždy menila, musela som logicky meniť aj patričný zvuk.

Farebné korekcie filmu som aplikovala len v malej miere, kde bola potreba zladit farebný odtien scén, alebo v prípade, že scéna nebola z technického hľadiska dostatočne dobre nasvietená a nezapadala preto medzi tie ostatné. Som ale zástankyňou čo najprirodzenejšieho obrazu, preto som sa snažila čo najmenej postprodukčne zasiahnuť a spoľahnúť sa na originálny výsledok.

"Stále viac mám pocit, že filmy je nutné chápať v kontexte médií obecné - vlastne by som sa odvážila tvrdiť, že filmy je najlepšie považovať za ďalší stupeň ľudskej komunikácie."

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKÁ

Film je tvorený obrazom. Na natočenie polovice záberov som použila fotoaparát Canon 5D Mark 2 a v druhej polovici som pracovala s fotoaparátom Canon 100D. Na prvý pohľad je rozdiel v záberoch z rôznych fotoaparátov nepozorovateľný, ale pri bližšom preskúmaní je vidieť nepatrné rozdiely v šume, kvalite farebného podania, alebo aj v hĺbke ostrosti. Práve to som sa snažila postprodukcne vyrovnáť, aby to v žiadnom prípade nerušilo oko pri celkovom zhliadnutí filmu. Kvalita záznamu je samozrejme FullHD.

Pre dosiahnutie požadovaného vizuálu, som sa rozhodla najviac pracovať s mojím obľúbeným objektívom Canon EF 40 mm f/2,8 STM, ktorý síce nie je najuniverzálnejší, ale pracuje sa mi s ním najlepšie. Na detaily a macro zábery som použila objektív Canon EF 100 mm f/2,8 Macro USM, s ktorým som nebola zvyknutá doposiaľ pracovať, ale veľmi rýchlo som si na neho zvykla a môžem povedať, že som si ho aj dosť obľúbila. Na širšie zábery som použila objektív Sigma 10-20 mm f/3,5 EX DC HSM Lens, ktorý používam tiež dosť často. Trochu mi vadí jeho skresľovanie, ale aj napriek tomu sa mi s ním pracovalo dobre.

Vo filme používam väčšinou statické zábery, alebo pomalé jazdy, ako to už mám vo zvyku. Občas sa tam vyskytnú scény, ktoré sa nedajú vystihnúť nijako lepšie, ako takzvaným "švenkom". Napriek tomu sa snažím o čo najčistejší vizuál a švenk musí priamo sedieť do deja tak, aby v žiadnom prípade oku neprekážal. Na pomalé jazdy som používala statívy, skateboard, paletový zdvíhací vozík, alebo dokonca jazdiaci vysávač na kolieskách. Som toho názoru, že všetko čo má

kolieska sa dá dostatočne využiť na urobenie slušnej jazdy a diváka ani nenapadne, čo sa v ten moment dialo za kamerou.

Na nahrávanie zvukov som použila rekordér Zoom H4n a smerový mikrofón Rode NTG3. Postprodukciiu zvuku som riešila v programe Adobe Audition CS6 a Fruity Loops studio.

Na strih videa som použila program Adobe Premiere CS6, kde som pracovala aj na konečnom dofarbovaní niektorých scén.

Okrem programov na úpravu videa a zvuku som použila aj program Adobe Photoshoop na prípravu plagátu, ktorý k tomuto filmu patrí.

Celkové video je nastavené na záznam videa 1920 x 1080p, kde som postprodukčne dodala hrubé filmové pásy, ktoré nemajú daný rozmer podľa pravidiel, ale len podľa môjho inštinktu a oka. Široké formáty sa mi páčili vždy viac a nemajú súvis s ničím iným, ako so zlepšením vizuálneho vzhľadu celého filmu. Myslím si, že video potom vyzerá viac krajšie a to bol pravý zámer mojej voľby.

7 POPIS DÍLA

Toto dielo zobrazuje moje nevšedné strachy a fóbie, s ktorými sa každodenne stretávam a musím sa im naučiť čeliť. Na začiatku filmu sa snažím nabudiť izolovanú atmosféru tmavou miestnosťou, kde medzi ostatnými zariadeniami stojí obrovský železno-sklenený stroj. Už iba pri pohľade na túto konštrukciu chcem v divákovi vyvolať strach, že je oproti nemu len malá, bezbranná, krehká bytosť. Žiaden stroj nerozoznáva, že človek je živý, samostatne rozmýšľajúci. Všetko je to len nami zostavený naprogramovaný mechanizmus. Okolo neho sa nachádzajú rôzne poprepletané rúry a trubice, cez ktoré pomaly začína prúdiť vzduch a to vydáva špeciálny zvuk, ktorý sa čím ďalej tým viac stupňuje. Z tohto zvuku sa časom stane nepríjemný hluk, ktorý sa neskôr znižuje, až úplne utíchne. Dominantnou súčasťou tejto scény je práve zvuk, ktorý v doprovode s tmavými industriálnymi zábermi na blikajúce svetlá a detaily stroja pôsobí ťaživo, až depresívne.

Po tejto scéne nastáva tmavý okamih doprevádzaný zvukom, ktorý sa začína meniť. Do utichajúceho hluku stroja sa mieša praskot ľudských kostí a následne na to začínajú zábery v snovom prostredí s neprirodzene hýbajúcim sa subjektom. Tento subjekt poukazuje na moj vnútorný problém spojený s týmto zlým pocitom. Jeho pohyby sú sekavé a neľudské. Trápi sa a neukazuje svoju tvár, tak ako ja neukazujem svoju tvár tejto fóbie. Na dosiahnutie väčšej zvláštnosti scény je použitý stroboskopový efekt, dymové clony a tón rezajúci uši. To postupne mizne a scéna pokračuje do fázy strachu z ľudských zubov. Zvuková stopa pochádza z prostredia zubnej ambulancie,

prelínaná s vyššie spomínanou sériou divných krátkych záberov, z ktorých cítim nepríjemné pocity na zuboch. Každý záber má približne jednu sekundu. Objavujú sa tam napríklad snímky, ako má subjekt na tvári hrubú vrstvu krému a ten si hrebeňom včesáva do vlasov. Ďalší okamih je makro záber na ženské preštylizované pery, ktoré sú výrazne ružovej farby, no keď žena otvorí ústa, sú kontrastovo plné ľudských polámaných zubov. Na ďalšej scénke je makro záber na ľudské spotené ruky, ktoré sa o seba drsne trú.

Keď sa tieto zábery pomaly vytrácajú, príde na rad posledná časť filmu a tým je strach z vody. Je to veľmi minimalisticky a jednoducho opísaný príbeh, ako sa postava v čiernych šatách, otočená po celý čas chrbtom snaží odhodlať vojsť vo tmavej vody, ale nikdy tam nevlezie. Alebo vlezie? Čisté zábery sú prepletené čiernobielymi flashback-ami z podvodných nejasných záberov, doplnené patričnými zvukovými efektami.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Každý vie, že odbor multimédií sa vyznačuje prirodzenou voľnosťou, otvorenosťou a priateľským prístupom medzi žiakmi a vedúcim ateliéru. Od začiatku sme neboli nútení robiť všetci jednu a tú istú tému, rovnakou metódou. Pán MgA. Ján Morávek nám nechával priestor vo vyjadrení sa hocijakým spôsobom. V našom ateliéri, počas môjho bakalárskeho štúdia vznikali študentské práce od rôznych objektov cez performance, videoart, dokumentárne video, či konceptuálny experiment.

Aj keď sa v multimediálnom ateliéri s videom a krátkym filmom stretávame pomerne dosť často, málokedy vidíme výstup, kde si dá naraz dotýčny záležať okrem konceptu, na vzhľade filmu od zvukovej stopy, cez svetlá, strih až po celkovú kompozíciu záberov. Každý z nás robí špecifické veci a môžem povedať, že moja bakalárska práca je tiež niečím výnimočná. Snažila som sa urobiť túto prácu technicky čo najkvalitnejšie, s dôrazom na kameru, strih a svetlá. Väčšinou sa kladie dôraz na koncept ako taký, ja som sa snažila na rovnakej úrovni pozdvihnúť aj výzor výstupu.

Aj keď sa mi to všetko nemuselo podariť v rámci tejto práce na maximum, určite sa mi podarilo naznačiť jeden zo smerov, ktorým sa dá v multimediálnej tvorbe uberať.

„Práce není nikdy dokončená, jen opuštěná.“

9 SILNÉ STRÁNKY

Medzi moje najsilnejšie stránky patrí určite obrazová kvalita filmu. Scény som sa snažila natočiť tak, aby sa dal každý záber použiť ako osobitá fotografia, ktorá by fungovala s jednotlivou fázou v deji filmu. Takisto môžem pozdvihnúť technické spracovanie statických záberov a pomalých jázd, ktoré som zvládla bez akýchkoľvek filmových koľajníc, či sliderov. Všetko to bolo natočené ručne s mimotechnickými pomôckami, ktoré sa na "pl'aci" nachádzali a jednala som v teréne. Môžem pozdvihnúť minimálne dofarbovanie záberov postprodukčne. Snažila som sa predovšetkým zo začiatku nastaviť kameru a svetlá tak ako som chcela aby vyzeral konečný výsledok. Rozhodla som sa, že sa v tom nebudem postprodukčne hrabať a takmer všetky zábery sú autentické.

Ďalšou silnou stránkou, ale zároveň aj slabou, je hudba, ktorá doprevádza celý dej filmu. Na jednej strane som hrdá, že som filmu dodala efekt, ktorý som dodať chcela, aj keď to na druhej strane nebolo na sto percent. Môžem ale povedať, že som to zvládla bez akejkoľvek pomoci a nebola som len pasívny príjemca hotového diela. Naopak som si dala záležať na každej scéne zvlášť a tým pádom som to mohla prispôbovať podmienkám menenia strihu.

10 SLABÉ STRÁNKY

Na svoje výsledne diela som koniec koncov vždy hrdá, ale aj veľmi kritická. Vidím za nimi kopu zážitkov a problémov, ktoré ich po celý čas sprevádzali. Výroba filmu samotnej osoby, ktorá sa musí starať o akýkoľvek priestor natáčania, technologickú stránku a scéna, nie je vždy jednoduchá. Bola som teda v jednom tele kameraman, režisér, osvetľovač, zvukár, strihač a do toho som sa snažila zosynchronizovať modelov a ľudí, ktorý mi sem tam prišli pomôcť. Samozrejme, že pri takejto záťaži na jedného človeka nemôže byť dielo na sto percent dokonalé tak, ako som si to predstavovala. Týmto by som chcela povedať, že každá časť môjho filmu sa dala istým spôsobom vylepšiť lepšou technikou, zväčšením štábu, alebo pomocou inej, skúsenejšej osoby.

Za slabú stránku určujem takisto aj zvuk, kde som si navolila vysokú laťku hneď zo začiatku. Ako som sa vyjadrila vyššie, som hrdá na výkon, ktorý som podala bez akejkoľvek pomoci.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

MONACO, James.: Jak číst film - Svět filmu, médií a multimédií. Praha: Albatros, 2006. ISBN 978-80-00-01410-4.

KLEON, Austin. Krad' jako umělec. Brno: Jan Melvil Publishing, 2012. ISBN 978-80-87270-36-3.

BORDWELL, David. Dějiny filmu – Přehled světové kinematografie. Praha: NLN – Nakladatelství Lidové noviny, 2011. ISBN 978-80-7331-207-7.

B) Internetové zdroje

http://www.azquotes.com/author/52231-Alejandro_Gonzalez_Inarritu

12 RESUMÉ

The aim of my short film was to collect more than unfounded fears of specific hazards. I tried to focus on anxiety, specifically on my person, which is very difficult to understand.

I decide to process this problems in form of short film, where it was really hard to explain my feelings by one video. I tried to made this project special, with own style and unique musicial expressions based on my feelings.

I must say, that sound for me was the most onerous part of all, because i have never work with this too much before in the past. I know that it can be a lot better, but honestly, I made it without any help of others and I was not just a passive recipient of the finished work. I took care of every scene separately and I could adapt it to the conditions of varying style.

In general, I consider the project as succesful. Of course, we can find there some little mistakes, because this film is made by myself at all. I worked with camera, lights, I also made sound effects, editing, cutting and overall postproduction by the whole project.

I think that it was great experience to make that project. I hope, that it meets the real purpose, which i tried to evoke in viewers. And of course, i will be improving myself as well, getting better and in the feature i will also learn from my last mistakes.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Screenshot propagácie videa z internetovej stránky www.youtube.com

Příloha 2

Screenshot propagácie videa z internetovej stránky www.instagram.com

Příloha 3

Screenshot propagácie videa z internetovej stránky www.instagram.com

Příloha 4

Screenshot propagácie videa z internetovej stránky www.instagram.com

Příloha 5

Screenshot propagácie videa z internetovej stránky www.facebook.com

Příloha 6

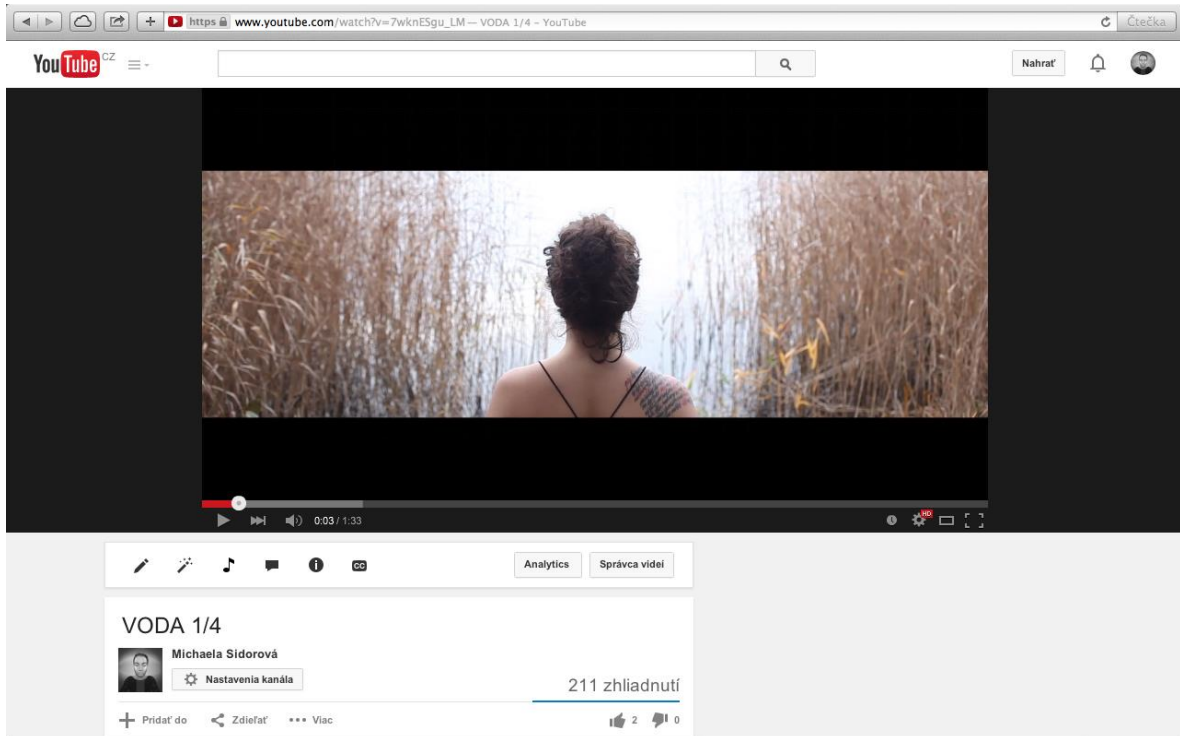
Fotografia z natáčania sekcie VODA na Boleveckých rybníkoch

Příloha 7

Screenshot z propagácie fotografie z natáčania na stránke www.facebook.com

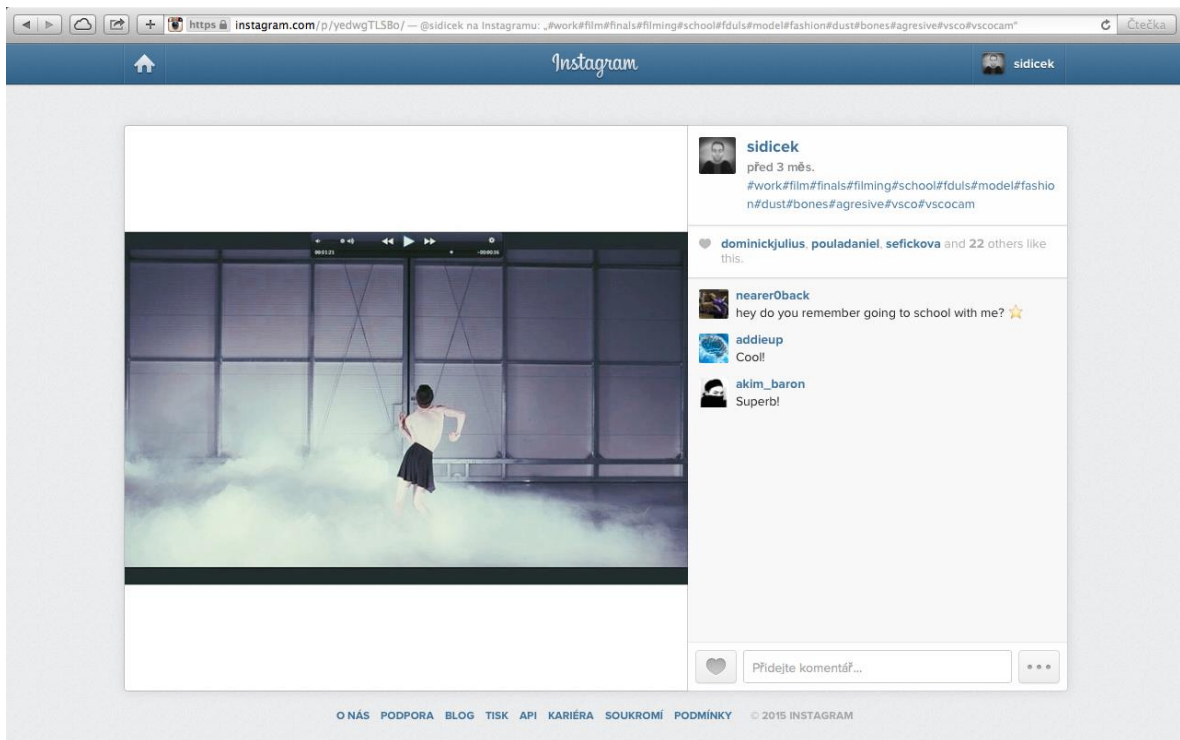
Příloha 1

Screenshot propagácie videa z internetovej stránky www.youtube.com

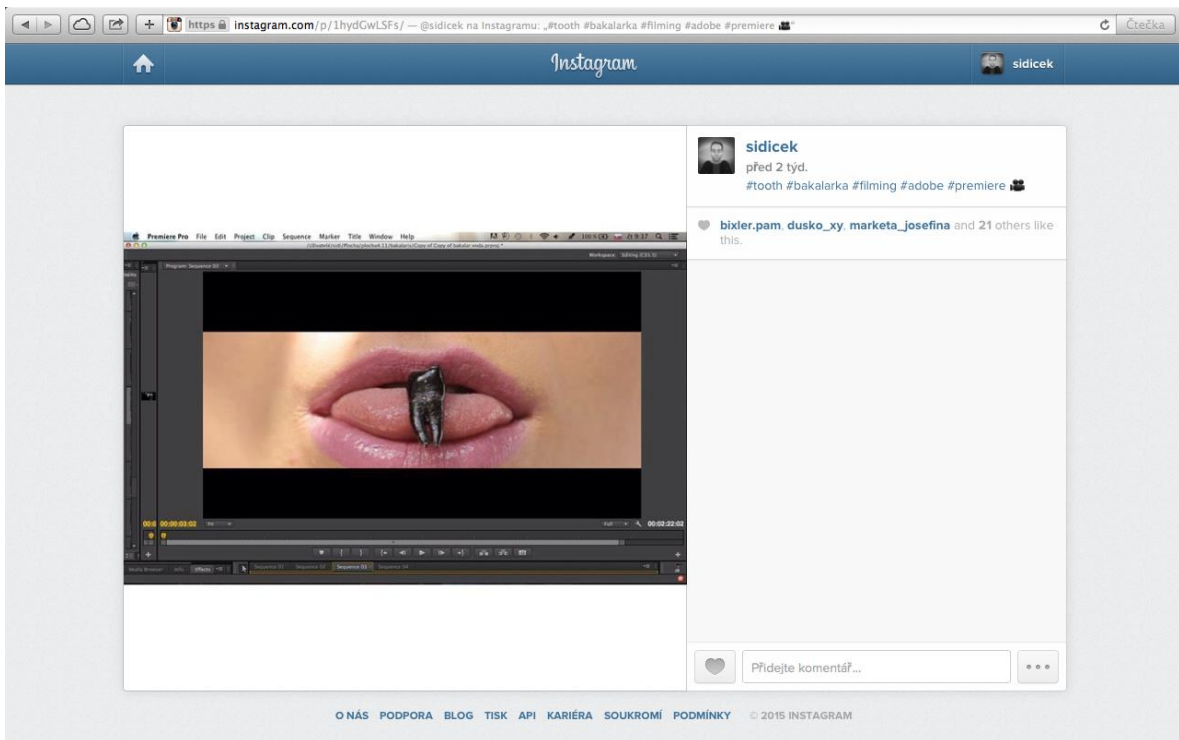
Příloha 2

Screenshot propagácie videa z internetovej stránky
www.instagram.com

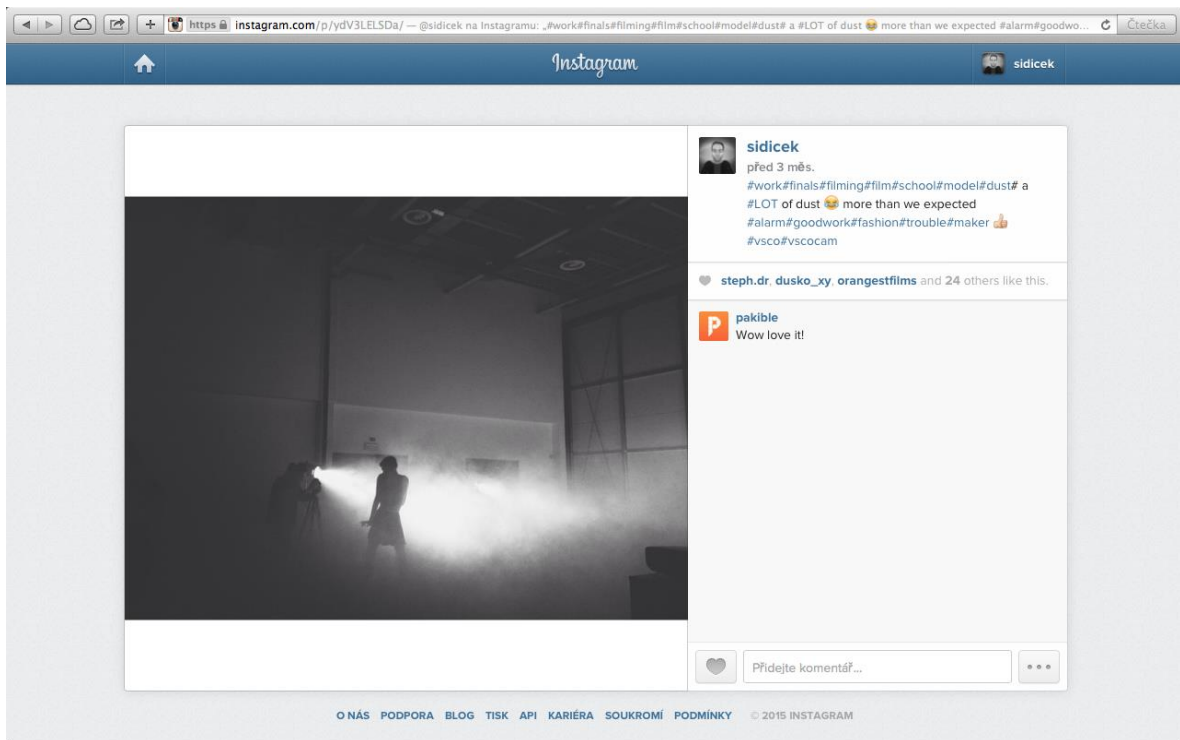
Příloha 3

Screenshot propagácie videa z internetovej stránky
www.instagram.com

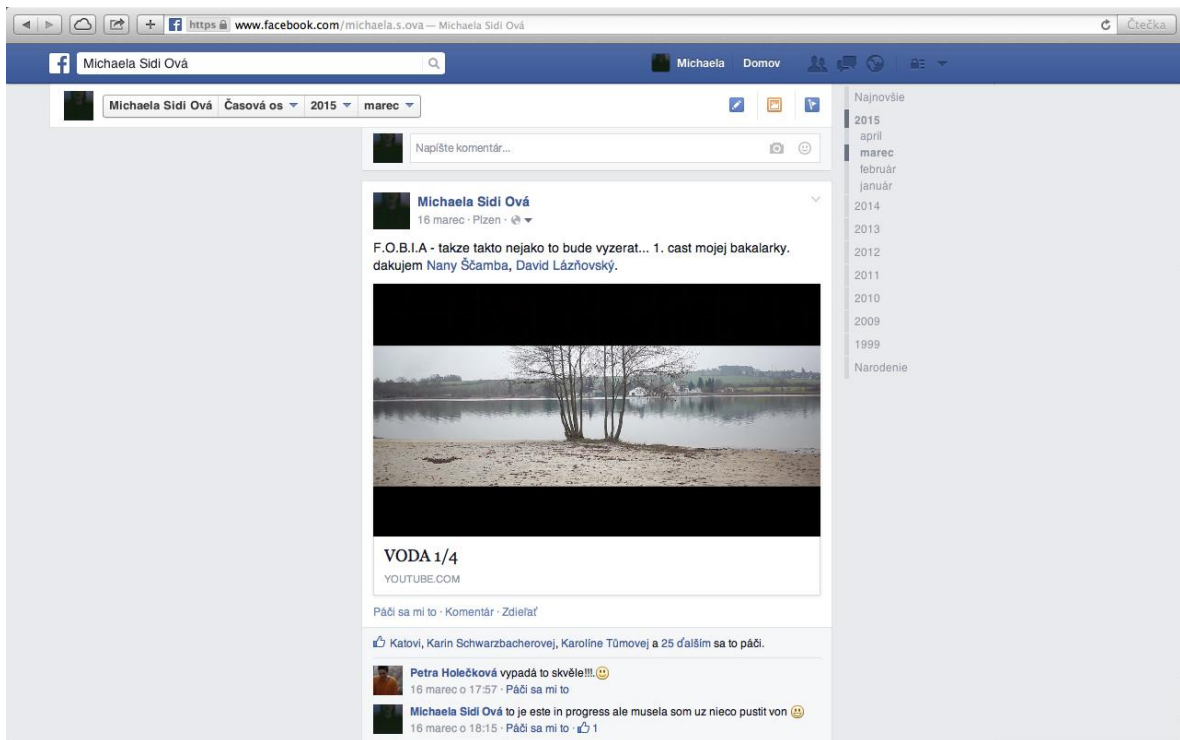
Příloha 4

Screenshot propagácie videa z internetovej stránky
www.instagram.com

Příloha 5

Screenshot propagácie videa z internetovej stránky
www.facebook.com

Příloha 6

Fotografia z natáčania sekcie VODA na Boleveckých rybníkoch

Příloha 7

Screenshot z propagácie fotografie z natáčania na stránke
www.facebook.com

The screenshot shows a Facebook browser window. The address bar contains the URL: <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=10202905810712828&set=pb.1429511750.-2207520000.1430263427.&type=3&theater>. The search bar contains the text "Hľadať ľudí, miesta a veci". The user profile is "Michaela Sidi Ová". The post title is "Fotky používateľa Michaela Sidi Ová" and it is categorized as "Späť na album". The main image shows the back of a person's head with dark, curly hair. Below the image are buttons for "Páči sa mi to", "Komentovať", and "Označiť ľudí". The post text reads: "Michaela Sidi Ová dnes. – s: Nany Ščamba. Páči sa mi to · Komentár · Vypnúť upozornenia · Zdieľať · Upraviť · 22. november 2014". Below this, there is a comment from "Alicí Rothovej, Barbore Liške Karpíškovej, Denišis Segedynovej a 17 ďalším sa to páči." and another from "Michaela Sidi Ová diki" dated "22. november 2014 o 18:01 · Páči sa mi to". On the right side, there is a sidebar with "Pozvánky na udalosti" and "Zobrazíť všetky". One event is listed: "SKEČBETL 2015" on "20. máj o 12:00" by "Alice Slavíček vás pozýva.. Pridať sa". At the bottom right, there are options: "Od: Fotky používateľa Michaela Sidi Ová vo Fotky na časovej osi", "Zdieľať s: Priatelia (+)", "Označiť niekoho na fotke", "Upraviť miesto", and "Zmeniť dátum".